

МИЛЕ МАРКОВСКИ
ИЗМИСЛЕНА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Има едно море.

Едно голямо море със солена вода.

Става сутрин много рано и се вълнува: гладно е. Неговата майка му дава три килограма вода без сол. Морето се успокоява и се унася в някаква много интересна книга.

Когато обръща страницата, на брега се удря вълна с бяла блузка.

След това трябва да се изкъпе. Става чисто и синьо, със сресана коса и желание за сън. Но това не е нощен сън. Затова морето нищо не сънува.

Закусва и си играе.

Хваща няколко вълни, затваря ги в чувал. Те искат да избягат — удрят се в стените. Блъскат се в пясъка. Нищо. Морето се смее. Весело подскача. Чайките бягат като ненадейно отворена ръка.

На обед изяжда два килограма и три тона морски звезди, няколко по няколко килограма пържена риба и пие много вода.

Додрямва му се.

Висят като паяк прегърнати сънят и морето.

Но едно дете хитрува: не иска да учи, не иска да спи, не иска да яде.

Морето бързо облича банския си костюм. И тича. Подир него бягат облаци, вълните. Вятърът му отваря път. Рибите се премятат над вълните. Мълнии влизат във водата, после излизат като гръмотевици и кацват на небето.

Детето, което не иска да учи, не иска да спи и не иска да яде, е уплашено. Бяга в къщи, ала морето му изпраща своите най-големи капки и те удрят по прозорците като по барабан.

Детето се покрива с чаршаф и се свива като таралеж.

Нищо не помага. Морето беснее. Детето се сеща: вечеря, готви се за сън, чете една приказка, ляга, слага ръка под бузата си.

Детският сън отваря прозореца.

Морето недоумява. Дотогава не е виждало такъв прекрасен детски сън. Морето веднага дава нареждане: вълните застават на пост. Мълниите отиват на почивка. Чайките покриват морето с криле. То си облича пижамата, слага ръка под бузата си и сънува.

Светулките играят обикновен нощен танц.

Луната се оглежда в очите на морето. Тя е като момиче. Колкото повече се оглежда, толкова повече се харесва.

Тъмнината мята вечерния си воал. Тишината пристъпва дебнешком. Надниква в стаята на детето. Сетне хваща детския сън за ръка и заедно тичат из непознати места.

Така е, докато започне новото утро.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.